

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at pålægge Naalakkersuisut at igangsætte det henlagte projekt-rekrutteringstiltag af cubansk sundhedspersonale med henblik på at sikre borgernes adgang til sundhedsbetjening. Igangsættelsen skal ske inden udgangen af 2022.

(Medlem af Inatsisartut Anna Wangenheim, Demokraatit)

(1. behandling)

Tak til Demokraatits Inatsisartutmedlem Anna Wangenheim for dette nødvendige forslag.

Jeg ville ønske, at vi kunne besætte alle stillinger i Sundhedsvæsenet med grønlandsk-talende personale. Men det er desværre komplet urealistisk, så langt vi kan se frem i tiden.

Traditionelt har vi rekrutteret personale til Sundhedsvæsenet fra Danmark. Det bliver dog sværere og sværere, idet der også i Danmark er begyndende mangel på sundhedspersonale. Dertil kommer, at der i Danmark arbejdes på, at hæve lønnen for personale i Sundhedsvæsenet, hvilket betyder, at det vil blive endnu sværere at tiltrække sundhedspersonale hertil. Og det er en stor udfordring, der kun bliver større i de kommende år.

Sandheden er jo den, at der de kommende år bliver flere ældre og flere behandlingskrævende borgere, hvilket vil øge presset på et i forvejen presset Sundhedsvæsen. Vi er derfor nødt til at tænke ud af boksen og kigge mod andre lande end Danmark i vores rekrutteringsproces.

Inatsisartutmedlem Anna Wangenheim foreslår her, at igangsætte det henlagte projekt-rekrutteringstiltag af cubansk sundhedspersonale med henblik på at sikre borgernes adgang til sundhedsbetjening. Det er et godt forslag. Vi er nødt til at gøre alt, hvad vi kan for at sikre borgerne adgang til sundhedsydelser, og vi er nødt til at tænke bredere end Danmark og Skandinavien.

Desværre er Naalakkersuisut ikke lige så fremsynet som Anna Wangenheim. Naalakkersuisut fremkommer således med et meget svagt ændringsforslag, der blot vil undersøge muligheder og barrierer for at ansætte udenlandsk sundhedsfagligt personale i sundhedsvæsenet herhjemme. Det lyder som en syltekrukke, og det vil have lige præcis nul betydning for de udfordringer, som sundhedsvæsenet står i lige nu.

Men de to forslag viser i virkeligheden nok ret godt forskellen på Naalakkersuisut og Anna Wangenheim. Anna ønsker konkret handling og er ikke bange for at tænke ud af boksen, mens Naalakkersuisut er bange for at gøre noget andet end man plejer.

Jeg ser sikker på, at den behandlingskrævende borger, der står på en meget lang venteliste foretrækker en politiker som Anna Wangenheim frem for de handlingslammede politikere, der sidder i det nuværende

Naalakkersuisut.

Med disse bemærkninger indstilles forslaget fra Anna Wangenheim til vedtagelse og videre behandling i Familie- og Sundhedsudvalget.